

Sygn. akt IV CSK 214/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa T. O.
przeciwko S. O.
o ustanowienie rozdzielności majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał przesłanki wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. przypomnieć należy, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu tego przepisu jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Powołanie się przeto przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga nie tylko jego sformułowania ale i przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych i istotności zagadnienia z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Ponadto skarżący powinien wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r. II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r. I CSK 326/07 nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r. II PK 98/05, OCNP 2006 r., nr 15 - 16, poz. 243). Tymczasem skarżący zagadnienie prawne odniósł do okoliczności faktycznych sprawy, a uzasadnienie wniosku nie zawiera argumentów natury prawnej.

Brak też podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane zostało jednolite zapatrywanie przyjmujące, że dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie, iż bez wątpliwości doszło do uchybień

i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, że jest pewne, iż miały one wpływ na treść orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymogi naruszenie przepisów prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną od razu, na pierwszy rzut oka, bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie uzasadniają oceny, że kwestionowane rozstrzygnięcie stanowi konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa.

Przypomnieć też należy, że nie jest dopuszczalne kwestionowanie w skardze kasacyjnej ustaleń co do faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) oraz że Sąd Najwyższy związany jest ustalenia faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

W świetle powyższego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).